

Meditacions: Diumenge de Resurrecció

Reflexió per meditar el Diumenge de Resurrecció. Els temes proposats són: la Resurrecció torna a encendre la vida de les santes dones; Pere i Joan corren cap al sepulcre; al costat de santa Maria en l'alegria de la Resurrecció.

ES FA DE DIA a Jerusalem. La foscor ho omplia tot fins que el sol va començar a il·luminar les muralles,

el Temple, les torres de la fortalesa... Maria Magdalena i altres dones caminen cap al nord-oest de la ciutat, cap on és el Calvari. Els carrers són buits. Elles tenen la impressió que la mort de Jesús ha enfosquit la terra per sempre: el sol ja no brillarà com quan el seu mestre era amb elles. No obstant, no els importa la manca de llum, ni la guàrdia apostada allà pel sanedrí, ni que Crist ja fa tres dies que és mort. No saben qui els traurà la pedra que tanca el sepulcre, però no estan disposades a quedar-se a casa. Tornen a passar pels llocs on va caminar Jesús; els seus cors s'estremeixen de nou, però no cedeixen davant la por.

«A mi em commou la fe d'aquestes dones —deia sant Josepmaria—, i em porta a la memòria tantes coses bones de la meva mare, com vosaltres recordareu també molts detalls fantàstics de la vostra (...). Aquelles dones sabien dels soldats,

sabien que el sepulcre estava completament tancat: però gasten els seus diners, i a trenc d'alba ungiran el cos del Senyor (...). Cal ser valents! (...). Quan van arribar al sepulcre, s'adonaren que la pedra estava apartada. Això passa sempre. Quan ens decidim a fer allò que hem de fer, les dificultats se superen fàcilment»^[1].

A elles els demanem aquest amor a Jesús, més fort que el terrible patiment de la Passió. Al cor d'aquelles dones, la foguera que va encendre el mateix Crist no s'havia apagat del tot. Han matinat i no ha estat en va. Déu no es pot resistir a un amor així i els dona la millor notícia, la pàgina definitiva on tenen compliment totes les profecies: «“He ressuscitat i ara soc sempre amb tu”, ens diu a cadascun de nosaltres. La meva mà et sosté. On sigui que tu caiguis, cauràs a les meves mans. Estic present fins i tot a les portes de

la mort. On ningú ja no pot
acompanyar-te i on tu no pots portar
res, allà t'espero jo i transformo per a
tu les tenebres en llum»^[2].

CORREN ALEGRES, tot i que encara
una mica confuses, fins al Cenacle
per anunciar als apòstols el que han
vist. A ells els sembla una bogeria
allò que escolten de llavis d'aquestes
dones que arriben panteixant per la
carrera. Les seves paraules estan
barrejades amb llàgrimes i
manifestacions de joia per la tensió
del moment. Pere i Joan volen
conèixer tot allò referent al seu
mestre, encara que potser no estiguin
convençuts del que escolten, així que
surten a la carrera: «Corrien tots dos
junts, però l'altre deixeble s'avançà i
arribà primer al sepulcre» (*Jn 12, 4*).
Nosaltres volem córrer amb ells i
guanyar fins i tot Joan. I si fos veritat

el que diuen les dones? I si Jesús ha complert el que havia promès? En creuar els carrers, mentre el dia s'obre pas, creix l'esperança en els cors d'aquests dos apòstols.

Podem fixar la nostra mirada, per un moment, en sant Pere, que «no es va quedar assegut a pensar, no es va tancar a casa com els altres. No es va deixar atrapar per la densa atmosfera d'aquells dies ni dominar pels seus dubtes; no es va deixar enfonsar pels remordiments, la por i les contínues xerrameques que no porten a res. Va buscar Jesús, no a si mateix. (...). Aquest va ser el començament de la “resurrecció” de Pere, la resurrecció del seu cor. Sense cedir a la tristesa o a la foscor, es va obrir a la veu de l'esperança: va deixar que la llum de Déu entrés al seu cor sense apagar-la»^[3].

Encara que, com Pere, alguna vegada hàgim negat a Jesús, també com Pere

volem tornar a ser-hi a prop: «És el moment de renovar-se, fills meus — deia sant Josep maria—; la santedat és això: cada dia renéixer, cada dia recomençar. No us preocupin els vostres errors, si teniu la bona voluntat de començar de nou (...). Aquests obstacles que sorgeixen en la teva carrera, posa'ls als peus de Jesucrist, perquè Ell quedi ben alt, perquè triomfi: i tu, amb Ell. No et preocupis mai, rectifica, torna a començar, prova una vegada i una altra, que al final, si tu no pots, el Senyor t'ajudarà a saltar el parapet; el parapet de la santedat. Aquesta és també una manera de renovar-se, és una manera de vèncer-se: cada dia una resurrecció, que sigui la seguretat que arribem a la fi del nostre camí, que és l'amor»^[4].

MARIA, la mare de Jesús, no ha anat aquest matí al sepulcre. S'ha quedat a casa i potser somriu per dins.

Ningú, llevat d'ella, ha aconseguit acceptar realment el pla de Déu Pare; els altres «encara no havien entès que, segons l'Escriptura, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts» (Jn 20, 9). Maria estava acostumada a guardar les paraules de Jesús al seu cor: des d'aquell divendres de dolor, ella havia intentat concentrar-se en les meravelles que Jesús havia dit i fet. Vindrien possiblement al seu cor aquelles paraules misterioses parlant de la resurrecció al tercer dia. A ella, ja no li sorprenia res del seu Fill.

Per a nosaltres, a més de dos mil anys dels successos que estem contemplant, el Divendres Sant i la Resurrecció de Jesús continuen donant força i sentit a la nostra vida. Per això, «totes les coses de la terra tenen la importància que hi vulguem donar. Tot el que passi aquí a baix, si

estem deïficats, no ens torbarà.
Quan, a causa de la nostra feblesa i
dels nostres errors, donem categoria
a aquestes petiteses i patim, és
perquè volem. Units al Senyor, estem
segurs. Units a la Creu de Crist, a la
glòria de la Resurrecció i al foc de
Pentecosta, tot se supera»^[5].

A sant Josepmaria li agradava saber-
se molt a prop de la Mare de Déu,
especialment durant la joia pasqual,
«sempre segurs en la victòria de la
Resurrecció»^[6]. En resar el Regina
Coeli podrem arrencar molts
somriures de la nostra Mare,
santament orgullosa dels seus fills
nounats, renovats per la Pasqua.
«Alegra't, Verge Maria», li direm,
amb la il·lusió d'unir-nos a aquest
goig, sabent que Jesús s'ha quedat
amb nosaltres per sempre.

[1] Sant Josep maria, Meditació, 29-III-1959.

[2] Benet XVI, Homilia, 7-IV-2007.

[3] Francesc, Homilia, 26-III-2016.

[4] Sant Josep maria, Meditació, 29-III-1959.

[5] Ibid.

[6] Ibid.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/meditation/
meditacions-diumenge-de-resurreccio/](https://opusdei.org/ca-es/meditation/meditacions-diumenge-de-resurreccio/)
(03/04/2026)